

ЙОРДАН РАДИЧКОВ СТРАННО ЛЕТЯЩИ

chitanka.info

Светът е учуден от туй, че в пространството се появиха странно летящи тела. В старите черказки хроники тия странно летящи тела се наричат *верблюди*. Записано е, че верблюдът живее навсякъде; в пясъка, във водата — има водни верблюди, в пространството; който може да погледне в слънцето, ще види в неговото око верблюд. Никой не знае кога и откъде ще се появи той.

Миналата седмица един черказец отиде да коси сено и още докато клепал косата си, усещал, че ще се случи нещо странно. Аз, разказваше той, си клепвам косата и гледам някакви птици да летят странно — крилата им вързани на фльонги и те махат само опашките си. Наблизо имаше купи сено и щом птиците преминаха над купите, една купа се издигна над ливадата, също като ракета, и изчезна в пространството. Туй сигурно е било ракета, дошла от други светове, приземила се е през нощта и щом странните птици преминали, тя отлетяла.

Нашият веднага оставил косата и отишъл там да види дали странните посетители не са оставили някакви следи. Той намерил в ливадата едно странно легнало тяло. Младо ли беше? — попитахме го ние. Младо, каза той. Било младо и излъчвало радиации. Той се опитал да влезе във връзка с него и влязъл, но тутакси там се появила жена му и човекът по никои начин не могъл да я убеди, че това тяло в ливадата сигурно е от ония странно летящи тела в пространството, за които писаха вестниците. Жените обаче не четат вестници, а и да ги четат, се държат тъй, сякаш че никога не са чели вестници. Жената на тоя човек не правеше изключение и няколко дни ние бяхме свидетели на отчаяните му усилия да я убеди, но тя никак не искаше да се убеди.

Пак по това време у нас се появи друго странно тяло, което припкаше.

То само чакаше да се появи някой, устремен нанякъде, и веднага почваше да припка подире му. Другият си вървеше нормално, даже не го забелязваше, а то припкаше услужливо и от припкането му се вдигаше дим и летяха искри. Друг път се спираше някъде, чакаше някой да се появи и щом се появяваше, започваше веднага да припка пред него. Макар че не го забелязваха, то припкаше, все едно че го забелязват, отваряше вратите, държеше палтата и шапките, припкаше напред, за да поднесе стол, после излизаше навън и чакаше да се появи друг някой, устремен нанякъде, за да почне да припка подире му.

Веднъж го видяхме да припка усърдно с едно нощно гърне, въпреки че човекът пред него вървеше с достойнство и нямаше никаква нужда от туй нощно гърне.

Все по същото време при мен дойдоха селяни и ме попитаха: Видя ли? Какво да видя? Ами че автоматичните шпиони за подслушване и наблюдение! Къде са тия шпиони и кой ги е пратил? Тук са, между нас. Изглежда, че са ги пратили от други светове и планети, за да ни подслушват и наблюдават.

Ние изтърсихме палтата си и от тях се изсипаха автоматични шпиони. Те бяха големи колкото бълхи, имаха формата на бълхи и скачаха, и летяха във всички посоки. Шпионите се втурнаха навън, поединично или групово, и започнаха своите полети. Населението и добитъкът мълчаха един ден и шпионите в тоя ден не можаха да предадат нищо на ония, които ги бяха изпратили. Ние веднага разбрахме, че сме обект за наблюдение на други светове, иначе защо другите светове ще изпращат при нас шпиони за наблюдение?

Помислихме и решихме, че в никакъв случай не трябва да останем назад и да докажем, че също тъй можем да бъдем невероятни — основният ни девиз е: *бъди невероятен!* Още същия ден мъжете стегнаха своите ногавици от пърчови кожи, запретнаха си ръкавите и можеше да се види как всяка глава дими от напрежение и се нажежава, а пространството доби странен оттенък и стихна.

През нощта нашите ме повикаха на платото. На същото туй плато в старите времена са се появили верблюдите и върху скалите още личат следи от техните зъби. На същото туй плато египетският фараон е държал реч пред селяните, после яхнал един крокодил и преминал над селото. От комините на къщите му влязъл пушек в очите и той плакал. На същото туй плато по времето на верблюда нашите са видели две голготи, два божи гроба и Мойсей, който застъпвал слънцето по опашката.

Сега на платото стояха селяните. Цялото плато бе покрито със странно летящи тела. Те бяха вързани със синджирите като кучета и ръмжаха заканително. По формата си напомняха бълхи и също тъй като бълхи излетяха, когато ги отвързаха от синджирите.

На следващия ден прочетохме във вестниците, че нашите странно летящи тела се появили над океаните, над градовете, над космодромите и евините плажове. Летищата изпращали свои

изтребители, за да догонят телата, но се връщали безуспешно. Селяните много се смяха, като научиха, че със самолети са се опитвали да ги догонят.

Сега нашите странно летящи тела се носят вече към други светове, тъй както и странно летящите тела на другите светове се носят към нас.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.